

ת"פ 16201/09/15 - מדינת ישראל נגד מנחם זאב טסלר, שלמה אדרת גוליאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 16201-09-15 מדינת ישראל נ' טסלר ואח'

תיק חיצוני: 533533/11

בפני כב' השופט אוהד גורדון

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. מנחם זאב טסלר (עניינו הסתיים)

2. שלמה אדרת גוליאן

החלטה

לפניי בקשת הנאשם 2 להורות על ביטול כתב האישום המתוקן, וזאת מטעמי שיהוי.

1. נקודת המוצא להחלטתי היא החלטת חברתי השופטת שפירא מיום 3.11.16, בה נדחתה טענה דומה שהעלתה הנאשם 2 בנוגע לכתב האישום המקורי. טענתו נדחתה. בהחלטה פורט כי העבירות הנטענות הסתיימו באפריל 2012, חקירת המשטרה הסתיימה בספטמבר 2012 והתיק הועבר לפרקליטות, אבד למשך שנתיים כך שבחינתו החלה בספטמבר 2014, ואז נמשך הטיפול בו עד להגשת כתב האישום בספטמבר 2015 מטעמים הנוגעים בעומס העבודה אצל המאשימה, היקף חומר החקירה והליכי שימוע לנאשם 1 והוצאת תעודת חיסיון. בהחלטה עמדה השופטת שפירא על ההלכה הפסוקה לפיה טענת הגנה מן הצדק שנשענת על טעמי שיהוי תתקבל במקרים נדירים בלבד, וכי לא די להצביע על עצם העיכוב ונדרש להראות כי הוא גורם לנאשם עיוות דין בשל פגיעה ביכולתו להתגונן. נקבע כי הגם שנפל שיהוי הוא אינו "ארוך בצורה קיצונית", וכי אינטרס העמדת הנאשמים לדין הוא משמעותי בשים לב לעבירות המיוחסות להם. עוד נדחתה טענה לפיה השיהוי פגע ביכולת הנאשם להציג מסרונים שנטען כי עומדים להגנתו.

2. הטענה שבפניי היא טענה זהה, בשינוי אחד: היא מתייחס לא לכתב האישום המקורי אלא לכתב האישום המתוקן. ההגנה טוענת כי חלוף הזמן פגע בזכות הנאשם להליך הוגן וייצר לו עינוי דין, וכי סטה מהנחיית היועץ המשפטי לממשלה לגבי משך טיפול בהגשת כתבי אישום.

3. אציין כי כתב האישום המתוקן נושא תאריך 2.1.17, במערכת "נט המשפט" נסרק ביום 1.2.17, אך מצוי במערכת גם אישור על פתיחת בקשה של המאשימה לתיקון כתב האישום ביום 2.1.17 ומכאן שזהו התאריך הרלבנטי. בנוסף, התיקון התבקש בעל-פה כבר בדיון שנערך ביום 27.12.16, ואושר לאחר שההגנה הבהירה שאינה מתנגדת לו.

4. די בנתונים שהובאו עד כה כדי לעמוד על הקושי בטענת הנאשם 2. ביום 3.11.16 נקבע כי חלוף הזמן מאז

ביצוען לכאורה של העבירות בשנת 2012 אינו מצדיק את ביטול כתב האישום. תיקון כתב האישום התבקש בחלוף פחות מחודשיים, ואושר בהמשך ללא התנגדות. זהו פרק זמן שאינו משנה בצורה מהותית את מערך השיקולים.

5. זאת ועוד, הדגש בבחינת הטענה הוא על האפשרות כי עיתוי תיקון כתב האישום הסב לנאשם עיוות דין. אלא, שמעיון בתיק עולה כי מהלך התיקון לא שינה את פני ההליך. התנהלותו של ההליך בפני המותבים שדנו בו לפני אופיינה בין היתר בבקשות שונות של ההגנה, בין אם בהעלאת טענות מקדמיות וכן בקשה לקבלת חומרי חקירה כשאלה הועלו "לשיעורין" (כפי שציינה השופטת שפירא בהחלטתה הנזכרת לעיל), ובין אם בבקשות דחייה לצרכים שונים. תיקון כתב האישום הוא אך רכיב אחד בכל אלה, שכאמור אושר בהסכמה כך שלא הוביל לעיכוב משמעותי בהליך. מדברי הצדדים בפניי עלה גם שדובר בתיקון בעל אופי טכני. ממילא שלא הגביר את עינוי הדין שבהימשכות ההליך בצורה המצדיקה את ביטולו.

6. אין אלא לקבוע כי התנאים לביטול כתב אישום בשל שיהוי לא בוססו, ובכלל זה לא הראתה ההגנה מדוע פרק הזמן שחלף עד לתיקון כתב האישום גרע מיכולתו של הנאשם להתגונן.

7. בשל כל אלה, הבקשה נדחית.

8. בדיון שנקבע ליום 15.1.18 תוצג תשובה מפורטת לאישום וכן עמדה לגבי כל אחד מעדי התביעה. הצדדים יערכו בהתאם.

המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד טבת תשע"ח, 11 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.